

O B S A H :

§ 1.	Definice psychologie jakožto vědy o duševním	1
§ 2.	Pojem vědy a skutečnosti. Pro vědu jest skutečnost jen jedna. Minulost a přítomnost. Trvání a děj	4
§ 3.	Zásada dostatečného důvodu. Evidence apriorní a aposteriorní. Východiskem psychologie může být jen zkušenost	7
§ 4.	Co znamená vycházeti od zkušenosti. Zkušenost vnější a vnitřní. Pojem čisté zkušenosti. Negativní stanovisko Riehlovo	9
§ 5.	Pragmatistický pojem čisté zkušenosti. Elementy představové při vnímání smyslovém. Zkušenostní danost. Eliminace příslad subjektivních z obsahu vjemu. V psychologii metafysika nemá místa	12
§ 6.	Kritické ohledání empiriokriticismu Avenariova a stanoviska Drieschova. Psychologie musí vycházetí od toho, co je ve zkušenosti bezprostředně dáno.	15
§ 7.	Ve zkušenosti jest dán rozdíl jevů nazývaných duševními a hmotními. Názory tomu odporužíci. Imanentní filosofové soudí, že jsou dány jen počítky. Názor Lippsův	18
§ 8.	Arnošt Mach soudí na totožnost hmotného a duševního; odmítnutí toho názoru. Rozdíl hmotných a duševních jevů je ve zkušenosti dán, soudy to vyjadřujíci jsou evidentní	23
§ 9.	Rozlišovací charakteristický znak duševnosti a hmotnosti. Duševní jevy jsou ty, v nichž si bezprostředně uvědomujeme, co se děje s tělem ...	26
§ 10.	Külpova a Wundtova definice duševnosti. Quido Villa, Titchener. Není nebezpečí materialismu	29
§ 11.	Psychologie jakožto věda o vědomí. Münsterbergova známka duševnosti nestačí na úkony okultní	31
§ 12.	Imanence a transcendence jako rozlišovací známky hmotného a duševního. Názor Brentanův a Witasskův. Kritika jich	34
§ 13.	Jiné známky na označenou rozdílu hmotného a duševního. Všechny jsou nepřípadné, pokud nejsou obsaženy v naší definici	37
§ 14.	Důsledky z definice jevů duševních jako bezprostředně uvědoměných. Vědomí a nevědomí. Jsoucno. Jednota vědomí, proud vědomí	40
§ 15.	Vědomí jako fakt a zážitek. Bewussteinstatsache. Stanovisko fenomenologické	43
§ 16.	Uvědomění jest podstatným znakem duševního, není nevědomého duševna. Různé názory o nevědomém duševním. Substanciální nevědomo. Leibniz, Tomáš Ak., Herbart, Wundt, apercepcie. Nevědomo voluntaristické ...	46
§ 17.	Nevědomo spiritualistů, dvojí nevědomo Marešovo, Drewsovo. Lipps, Fichte	49
§ 18.	Hylozoistické nevědomo Fechnerovo a Hartmannovo. Relativní nevědomo (podvědomo) Oldřicha Kramáře a Höffdinga. Evoluční hypoteza nevědomého u Fauknera a voluntaristů. Losskij, Geiger	56

§ 19. Ohledání důvodů, které berou zastanci hypoteze nevědoma duševního ze zkušenosti. Úkaz vybavení, částečná příčina, rozdíl jasnosti představ, představy volně stoupající, automatism	61
§ 20. Další zkušenostní doklady pro nevědomo; čnosti nevědomě vykonané, přeslechnutí, přehlédnutí, hypermnesie, transcendentní čitání, instinkt a pud, přirozený výběr, přírodní mechanism	65
§ 21. Nevědomo a povědomo spiritistů a mystik	71
§ 22. Disposice, stopa paměti; potenciální a latentní představy; nevědomé duševní vztahy, eksperimenty Witasskovy. Není nevědomého duševna	73
§ 23. Problém obsahu stavu vědomí. Duševní jevy jsou uvědoměné reakce psychofysického individua. Analýza pojmu reakce; má dva momenty neodlučitelné: pasivní a aktivní	78
§ 24. Jednostrannost behaviorismu, který přihlíží jen k reakci živých bytostí a docela ji odlučuje od dění přírody anorganické	80
§ 25. Reakce organismů je zprostředkována nervovstem. Oblouk čivový. Nejjednodušší reakce je refleks. Bechterevova refleksologie	82
§ 26. Vývojem nervových refleksů nelze vysvětliti vznik uvědomění. Každou reakci nutno chápati jako jednotný celek, při němž reaguje celý organismus a ne pouze tato část. Nelze uvědomiti si více reakcí najednou a otázka kapacity vědomí je Wundtem nesprávně formulována a řešena	86
§ 27. Problém životnosti a problém uvědomění nabyl akutnosti v teorii vývojové ve formulaci: Kde ve vývoji je počátek života a kdy nastává možnost uvědomění. Názor Ingenierosův. Psychologie přijímá fakt životnosti a uvědomění jako poslední danost dále nevysvětlitelnou	90
§ 28. Objektivní a subjektivní moment v uvědoměném refleksu. Obsah stavu vědomí nekryje se s objektivním dějem reakce. Duševní není nikdy dán samo o sobě, ale má svůj fysiologický korelátn. Psychofyzický paralismus a spinozovský paralelism metafyzický	94
§ 29. Námítky proti psychofyzickému paralelismu. Rickert, Sigwart, Driesch	96
§ 30. Poměr mezi fysiologickým a psychickým korelátem je současnost vylučující spojení kausální. Souhlasnost se stanoviskem zákona energetického	101
§ 31. Důsledky poměru korelátu jsou proti hypotese životní sily. Kritika vitalismu	104
§ 32. Neovitalismus; pokusy přizpůsobiti životní princip fyzikálním předpokladům. Reinkovy dominanty, nehmotný podnět vybavení energie (Witassek) Müller, Becher, Ostwald, Driesch	107
§ 33. Nejsou-li stav vědomí a jeho fysiologický korelátn v poměru příčinosti, nelze o vzájemném působení duševního na hmotné, těla na duši, mluvit. Odpůrci tohoto názoru; Busse, Telegrammargument, Lipps	112
§ 34. Vznik představy o duši. Vznikla z otázky o původu a příčině života hned na úsvitu kultury a lze její vývoj stopovat na základě dat národopisných	117
§ 35. Jak se utvářila představa duše ve vývoji filosofického myšlení. Substanciální dualism, monism, pluralism. Vitalism, panpsychism, energetism, materialism	120
§ 36. Spinozov paralelistický monism	125
§ 37. Dokazování eksistence substanciální duše ze zkušenosti. Problém vědomí a problém představy osobnosti. Já. Vědomí a sebevědomí není jedno a totéž	127
§ 38. Witasskův důkaz o eksistenci duše z psychofyzického paralelismu. Vědomí je nedefinovatelnlo; každá definice, o níž se pokusili filosofové, děje se kruhem nebo obrazem	130
§ 39. Duševní jevy jakožto uvědoměné reakce jsou děje a žádné trvalé útvary ..	133

§ 40. Závislost dění duševního na vlastnostech tělesného organismu a vlivech vnějších. Přirozenost, vloha, dědičnost. Darwin, Weismann, Mendel	135
§ 41. Dědičnost duševních vlastností je fakt zkušenostní a vysvětlování, jak to přijde že všechny podmínky se u rodičů redukují do spermatu, náleží biologii. Dosud není zcela uspokojivé hypotezy	137
§ 42. Vlivy prostředí. Rozdělení jich. Mesologie	139
§ 43. Vlivy kosmické. Vliv měsíce; zákon periodicity, půda, klima, počasí. Výroční křívka duševní	141
§ 44. Vliv krajiny, kolcrit, tvárnost, rozměrnost	147
§ 45. Vlivy společenského prostředí. Stáří a pohlaví. Fysiologická domnělá, méněcenoš ženy. Rozdíl typu ženy a muže	150
§ 46. K psychologii ženy; pudovost a emocionalita její	154
§ 47. Poslední daností zkušenosti psychologické jsou zážitky vlastní. Problém objektivního zjištování psychických dat. Podmínky jsou zde různé od podmínek zjištování dat fyzické zkušenosti	156
§ 48. Neobjektivnost introspekcí. Pochybnosti o možnosti vědecké psychologie. Kant, Comte. – Psychologie ekstraspективní a Bechtěrevova refleksologie. Wundt	159
§ 49. Analýsa introspektivního procesu. Vnímání vnitřní: Höffding o možnosti sebe pozorovat. Nesnáze a vady intropexce	163
§ 50. Psychologie se bez intropexce neobejde. Nutno ji zobjektivisovati. Prostředky k tomu pokud jsou dány v ní samé	167
§ 51. Zobjektivní dat psychických prostřednictvím korelatů fysiologických. Fysiologická psychologie. Její osudy, Wundt, Mareš, Lipps	169
§ 52. Eksperimentální metoda v psychologii. Přesný eksperiment není možný, a nutno vzít za věděk s eksperimentem v širším smyslu	175
§ 53. Zjištování psych. dat prostřednictvím výrazových změn na povrchu těla; fysiognomika, lebozpyt, lidoznařství	178
§ 54. Princip vývoje a metoda srovnávací. Možnost vývoje v psychologii. Analogie duševního života	184
§ 55. Kde hledati a jak hledati analogii duševního života. Počátek duševního života. Dětská psychologie. Nevhodnost tohoto názvu	187
§ 56. Duševní život primativní. Jsou různé kultury národů samostatně fady vývojové anebo jsou to různé stupně též vývojové řady lidské? Schéma vývojové. Fylogeneze	190
§ 57. Život duševní lidí nervstvem defektním, Pathopsychologie a psychopathologie. Význam studia toho pro teorii psychologickou. Jak se zasloužili o psychologii psychiatři	194
§ 58. Duševní život zvířat. Problém určení duševnosti při pozorování reakcí zvířat. Kriterium duševnosti v tom, je-li, reakce určena vybaveninou	197
§ 59. Toto kriterium duševnosti činí možným eksperiment přesný. Behaviorism, Thorndike, Beziehungslehre	201
§ 60. Mezi jevy duševními nedá se příčinou souvislost stanoviti, nelze vysvětlovati jedny z druhých. Motivace ve smyslu příčině souvislosti nemožná; psychologická pravdivost v dramatě záleží v ukázání možnosti určité motivace	206
§ 61. Problém zvláštní psychické kausality. Kondicionalism, Verworn, Rádl, Mach, Kleinpetter, Wundtovy čtyři psychické zákony	213
§ 62. Kritika a odmítnutí Wundtových principů. Kausální souvislost nelze nahradit vyhledáním fysiol. korelatů, dějů posloupných. Úloha psychologického vysvětlování jest psychickou posobnost uvést ve vztahu s kausální souvislostí fysiol. korelatů	217
§ 63. Třídění jevů duševních první podmírkou teorie. Pravidla třídění. Dělidlo. Vývoj třídění psychického	223

§ 64. Třídění v předvědecké řecké filosofii, Aristoteles, křesťanská filosofie scholastická. Bakonovo třídění věd a umístění psychologie v něm	225
§ 65. Třídění u Descartesa a po něm v empirické psychologii u Wolffa a Kanta Trichotomie a dichotomie. Teorie mohutnosti, Herbart	229
§ 66. Snaha redukovati elementy psychické na jeden. Intelektualism, asocianism. Základním elementem pítek u Münsterberga a Ziehena; cit u Horwieze a Palackého, snaha u Beneke a voluntaristů	232
§ 67. Dva elementy Lipps, Croce, Wundt, Brentanovo třídění	237
§ 68. Trojstránkovitost jevů duševních potvrzuje se zkušeností. Kritika Jamesova názoru	238
§ 69. Třídění jevů psychických je určeno trojstránkovitosti jejich, a tomu odpovídá rozdělení na jednoduché a složité. Nejjednoduší jev, od něhož vývoj duševního života počná, jest počtek. Definice	241
§ 70. Rozdělení jevů duševních na původní a odvozené. Zkrácením této dvou rozdělení dostaneme schéma celkového systému. Námítky proti správnosti tohoto schématu	542
§ 71. Rozdělení psychologie na abstraktní a konkrétní. Psychická konkreta jsou psychofyzické individuum a psychofyzické kolektivum. Odtud konkrétní psychologie má část individuální a kolektivní	247
§ 72. Popis statický a dynamický. Typologie. Genetická psychologie čili rodová	248
§ 73. Kolektiv není analogon organismu. Společnost. Sociologie a sociální věda, poměr k psychologii. Co jsou jevy sociální	251
§ 74. Comte o psychologii. Absurdnost názoru, že psychologie jest závislá na sociologii a že ranžruje v stupni věd po ni. Dilthey proti Durkheimovi. Revise názorů o předmětu sociologie	255
§ 75. Tardeova, Durkheimova definice sociálních jevů. Essentier	259
§ 76. Von Wiessova Beziehungslehre; pojem vztahu, sociální úkazy jsou činy. Relacionisté a funkcionalisté; kausalisté, finalisté. Worms. Duškova biosociologie	265
§ 77. Názor Kozłowského a jeho třídění věd. Etika jako část sociologie musí být vědecká, tudíž i sociologie. Osud sociologické vědy závisí na poměru jejím k etice	368
§ 78. Fenomenologie v poměru k sociologii. Kracauer	272
§ 79. Sociální jevy jsou sui generis a rozdílné od jevů psychických; neboť vejich obsahu jsou mezi jiným také složky, které se vymykají psychické zákonosti. Kolektivní vědomí nemá s představou duše národa co činiti. Návrat k ideologi platonické a amerických a anglických sociologů	274
§ 80. Fyzická stránka kolektivní. Psychickému řešení vymyká se organizace a vznik společnosti. Poměr sociologie a sociální (kolektivní) psychologie	278
§ 81. Psychologie teoretická a praktická čili užitá. Zvláštní disciplíny praktické psychologie jsou logika jakožto věda o zákonosti myšlení (formálna logika), od níž je oddělen problém pravdy a poznání.	280
§ 82. Druhá disciplína užité psychologie jest pedagogika, jakožto věda o výchově. Pojem výchovy, vzdělání i hygieny	283
§ 83. Poměr pedagogiky k etice. Cíl výchovy nesmí se určovati filosoficky, nýbrž vědecky. Poměr výchovy k náboženství. Pedagogika eksperimentální. Zbytěčnost zvláštní psychologie pedagogické	287
§ 84. Třetí disciplína užité psychologie jest psychotechnika a čtvrtá je psychopathologie. Schéma rozdělení psychologie	294
§ 85. Poměr psychologie k jiným vědám. Stupnice věd abstraktních a umístění psychologie v ní. Přehledné schéma	298
§ 86. Poměr psychologie k filosofii	301